

นิทานข้อคิดสะกิดใจ.....เรื่อง เต่ากับปลา

นำเสนอเมื่อ : 27 ก.ย. 2552

เรื่อง: เต่า กับ ปลา

ที่มา : ไม่ระบุ

ในกาลครั้งหนึ่ง นานมาแล้ว ในสมัยที่ สัตว์ ทั้งหลาย ยังสามารถพูดคุย ติดต่อกันสื่อสารกันได้ เหมือนคน

ณ. ดินแดนที่แสนสงบ มีหนองน้ำแห่งหนึ่ง อยู่ชายป่า ในหนองน้ำนั้นอุดมสมบูรณ์ไปด้วย พืชพันธุ์ไม้น้ำ

และ สัตว์น้ำ มากมาย หลากหลายพันธุ์ ซึ่งอาศัยพึ่งพา กัน และใช้ชีวิตอยู่อย่างมีความสุขตามอัธยาศัย

ในวันหนึ่ง เต่าน้อยตัวหนึ่ง ได้ขึ้นมาเยี่ยมชม ที่ชายน้ำ ดังที่เคยทำ และในวันนั้น เต่าน้อย มีความคิดที่ว่า

น่าจะออกเยี่ยมชม ไปให้ไกลกว่าที่ เคย จึงได้ ขึ้นจากน้ำ และเดินท่องไปในชายป่า ลึกเข้าไปเป็นลำดับ

ได้เห็นสิ่งต่างๆ มากมาย ผีเสื้อโบยบิน เป็นอิสระ สีสน สวยงาม สัตว์ป่าสองเท้า สีเทา นอยใหญ่ หากิน

กันอยู่อย่างมีความสุข ตามธรรมชาติ ต้นไม้ใหญ่ตระหง่านสูงใหญ่ ต้นเล็กพลิ้วไหว โอนเอนไปตาม

กระแสลม นก ใหญ่ น้อย บินโฉบฉวัดเฉวียน ไปมา สรรพสำเนียง น่าชม ต้นไม้ ออกผล เป็นอาหาร

หลากหลาย ดอกไม้ พืชพรรณ สีสน สวยงาม ตระการตา แสง อาทิตย์ อันเจิดจ้า เป็นประกาย

ให้ความสว่าง และ อบอุ่น แก่ สรรพชีวิต เป็นที่ตื่นตาตื่นใจ ต่อ เต่าน้อย

เมื่อได้ท่องเที่ยวชมธรรมชาติจนได้เวลากลับ เต่าน้อย
ก็เดินทางกลับออกจากราวป่า มาสู่นองน้ำ อันเป็น

ที่พำนักอาศัย ด้วยความตื่นเต้น กับสิ่งที่ได้พบเห็นมา จึงได้นำสิ่งที่ได้พบเห็นมา
ถ่ายทอดสู่ผองเพื่อน

ปลาใหญ่ ปลาเล็ก ทั้งหลาย ให้ได้ฟัง
หวังว่าเหล่าเพื่อนปลาใหญ่น้อยจะพลอยมีความสุข และตื่นเต้น

เช่นเดียวกับตน ด้วยดวงใจ อัน พองโต กระจือรือร้น...

แต่... สิ่งที่เกิดขึ้น เหล่า ปลาเล็ก ปลาใหญ่ ต่างไม่พอใจ และ
กล่าวหาว่า เต่าน้อย เปลี่ยนไป

กล่าวหาว่า เต่าน้อย เป็น ผู้ที่ ขี้ปด มดเท็จ โกหก หลอกลวง
เล่าเรื่องต่างๆที่ไม่มีทางเป็นจริงได้ให้ฟัง

จึงพากันลงความเห็น ว่า เต่าน้อย เป็นผู้ที่ ไม่สมควรที่จะคบหา ต่อไป
พากันตัดมิตรภาพ ตัดความสัมพันธ์

อันดีแต่ก่อนมา และ พากัน ขับไล่ เต่าน้อยให้ ออกไปจากถิ่นที่อยู่อาศัย
ในทันที...โดยมิพักกว่าจะพิจารณา

หรือใคร่ตรองสอบถามความใดในสิ่งใด ๆ .....

เต่า เป็น ผู้ผิด กระนั้นหรือ .. ? หรือ ปลา เป็น ผู้ผิด .. ?

หรือ ไม่มีใครผิด ทั้ง เต่า และ ปลา ..? หรือ ทั้งคู่ต่างมีความผิด ทั้ง
เต่า และ ปลา..?

? นิทานเรื่องนี้ มีข้อเตือนใจ แทรกไว้ ให้ผู้มีดวงตาอันแหลมคม
ส่องเปี่ยมไปด้วยเหตุ และ ผล

ดวงจิตที่เข้าใจใน วิชา แห่งการเรียนรู้ สุดแต่ผู้ใดจะมองเห็นเป็นอย่างไร
สุดแต่จะเข้าใจและตีความ

ตามประสงค์